

fælles og ikke som særlige Udgifter; men, da det ikke hører til denne Sags 1ste Behandling at gaae ind paa det Enkelte, skal jeg ikke opholde Forsamlingens Tid med nærmere Motivering derover — dog vil jeg kun tillade mig at tilføie, at, da jeg under Cultusministeriets Budget fandt, at der som fælles Udgifter vare betegneede saadanne, som de til det Kongelige Bibliothek, til den polytechniske Lærestiftelse, til forskjellige Kunstanstalter og til det naturhistoriske Museum, saa var jeg i Begyndelsen ogsaa tilbøjelig til at omtale, at Udgifterne til det Kongelige Theater og Capel med samme Ret burde betegnes og opføres som fælles Udgift, men at jeg, ved nærmere Betragtning og Overveielse over vort Theatervæsen, navnlig betragtet fra den Side, at det er et dansk Nationaltheater, ikke har fundet mig besejret til at gjøre nogen yderligere Bemærkninger i den Henseende.

Formanden: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at Dplæsning af længere Stykker af tidligere Forhandlinger heri Salen blot for at henstille dem til Thingets Opmærksomhed, neppe kan ansees at være paa sin Plads.

Mourad: Jeg maa først takke det høi velbaarne Medlem (Latter) for Ribe Amt, den ærede Finantsminister, fordi han har beroliget mig i flere Henseender. Han har, uagtet jeg udtryffeligt udtalte, at jeg virkelig ikke alene haabede, men endog var overbevist om, at det forholdt sig som af mig forudsat, sagt, at der er udarbejdet særskilte Budgetter for Slesvig og for Holsteen, og han har tillige anerkjendt den Bestemmelse, ifølge hvilken Budgetterne og Regnskabsoversigterne skulde offentliggjøres, for endnu bestaaende, og altsaa anset den bindende for sig. Naar den ærede Finantsminister har sagt, at man slet ikke behøver at holde sig til de $\frac{2}{3}$ eller $\frac{2}{5}$ — man kunde gjerne bevilge mere for Hertugdømmernes Bedkommende —, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at der er Meget, der, om jeg saa maa sige, kan være fysisk muligt, men som derfor ikke er moralsk muligt (Hør!). Der er en Redelighed og Retfærdighed, fra hvilken det vel kan være fysisk muligt, at Ministeriet kan afsvige, medens det dog ikke er moralsk muligt (Hør! Hør!), og

Ministeriet vilde, ved at bevilge mere end $\frac{2}{5}$ af Hertugdømmernes Indtægter ligeoverfor Kongeriget, ikke handle overensstemmende med Retfærdighed (Hør! Hør!); men det er moralsk umuligt for det Ministerium, vi nu have, ikke at holde sig strengt til Retfærdighed (Hør! Hør!). Iøvrigt skal jeg ikke dermed anerkjende Ministeriets Forklaring, om hvad det kan gjøre eller ikke gjøre; jeg skal ikke indrømme, at den ærede Finantsministers Forklaring er rigtig, men lade det henstaae uafgjort, om det dog ikke vilde paaføre en juridisk Ansvarlighed for Ministeriet, naar det gik frem paa den Vej, som Finantsministeren troer, at Ministeriet kan betræde. I denne Henseende vil et Ja eller Nei ikke have meget at sige, det vil først længere hen i Tiden kunne vise sig. Den ærede Finantsminister har — og det er navnlig det, som glæder mig — erklæret sig enig med mig i Henseende til den væsentligste Betragtning af, hvorledes Budgettet bør være indrettet. Han har kun med Hensyn til Diebløkket sagt, at min Mening kom noget for tidlig, idet mit Ottrede gjælder Fremtiden men ikke de nærværende Forhold; han har fremsat det som en Indvending imod mine Ytringer, at man ikke i Finantsbudgettet skal gennemføre Organisationsplaner; men det er netop min Anke imod Budgettet, at det ikke svarer til de nærværende Forhold. Der bestaaer nu en Toldforbindelse med Slesvig, Forholdet iaar er aldeles forskelligt fra, hvad det var ifjor. Budgettet for ifjor var bygget paa en ganske anden Grundsætning, ifølge hvilken det var en siktlende Overenskomst, at Overskuddet fra Slesvig skulde indflyde i den fælles Statskasse; saaledes er Forholdet derimod ikke iaar, Budgettet afsviger netop fra de virkelig stedfindende Forhold; alle de Indtægter, som efter min Mening burde være opførte som fælles, bestaae som fælles; alle de Udgifter, som burde opføres samlede som hele Statens, bestaae som fælles. Der bestaaer ikke en $\frac{2}{3}$ og en $\frac{2}{5}$ Armee, men der bestaaer en Armee for det Hele, vi behøve jo blot at gaae ud paa Gaden for at overtyde os derom (Munterhed). Min Anke er altsaa den, at jeg mener, at den høitagtede Finantsminister vilde have gjort rettere i allerede nu at have gjort det gjældende, som